

finde ud af, hvor langt den enkelte elev er nået i forhold til de mål, der er sat op. Og på den måde vil jeg ikke opfatte det som minimumsstandarder, men som værktøjer.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:08

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er korrekt, at det er håndtag, man *kan* dreje på, men kan vi ikke blive enige om, at det er håndtag, man *skal* dreje på på den enkelte skole?

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:08

Troels Christensen (V):

Jo, det er rigtigt, at det er værktøjer, vi skal bruge ude i folkeskolen, og vi mener også, det er rigtigt at stille disse værktøjer til rådighed, for det er altså noget, som man har skreget efter i meget lang tid, nemlig at man virkelig får nogle muligheder for at kunne sammenligne og sikre, at den enkelte forælders barn også når de mål, som der nu engang er sat. Så som pædagogiske værktøjer er det her virkelig noget, der har sendt folkeskolen fremad og ikke sat den tilbage.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så siger vi tak til ordføreren, og den næste ordfører er fru Julie Rademacher.

Kl. 18:09

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Der sker i disse år store forandringer i folkeskolen, og det er afgørende, at vi lovgivningsmæssigt følger med og understøtter den udvikling og de udfordringer, som både lærere og elever møder ude i den virkelige verden.

En væsentlig grund til, at vi ikke kan stemme for Enhedslistens minimumsrettigheder, er, at vi ikke ønsker at fratage det lokale kommunale selvstyre en række muligheder for selv at kunne prioritere og træffe beslutninger.

Med hele ti forslag, der omfatter alt fra pladskrav til it-udstyr, synes vi, at Enhedslisten gaber over lige lovlig meget. Hvis Enhedslisten mener det alvorligt, vil jeg opfordre til, at man fremsætter nogle af forslagene enkeltvis. Jeg er sikker på, at der er dele af forslaget, som vi kan nå til enighed om. F.eks. er vi, som jeg har antydnet tidligere, åbne over for en diskussion om klassekvotienter i folkeskolen. Med vores velfærdsrettigheder har vi godt nok foreslået et loft på 24

elever, mens Enhedslisten foreslår 22 elever, men tankegangen er jo den samme. Helt afgørende for os er det dog, at vi indfører nogle få og enkle rettigheder.

Vi kan ikke stemme for det samlede forslag her, da vi frygter, at sådanne justeringer vil føre til en uhensigtsmæssig centralisering. Det er ikke socialdemokratisk politik. Her mener vi, at det er afgørende, at beslutningskompetencen primært ligger ude i kommunerne.

En anden grund til, at vi ikke kan stemme for forslaget, er, at Enhedslisten igen ikke har økonomien med. Det koster jo at gennemføre så omfattende tiltag, og her er det vigtigt, at vi er ansvarlige i forhold til vores økonomiske prioriteringer. Hvad kommer det til at koste, og hvor skal pengene tages fra?

I vores finanslovforslag for 2008 har vi indfaset vores forslag til velfærdsrettighederne løbende, hvor bl.a. klassekvotienten på 24 elever indgår. Det er en sådan økonomisk ansvarlighed, jeg efterlyser i forbindelse med mange af disse ellers udmærkede forslag. Socialdemokraterne har et forlig med en række partier om folkeskolen, og der er flere af de ting, der er indeholdt i forslaget, som er omfattet af dette forlig. Tusind tak for ordet.

Kl. 18:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fru Julie Rademacher. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Kl. 18:11

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Enhedslistens påpeger ganske rigtigt en række elementer i vores fælles folkeskole, som vi kan og bør rette op på. I Dansk Folkeparti deler vi Enhedslistens ambition om, at folkeskolen i højere grad skal være styret af Folketinget og dermed af staten. Man kan så diskutere, hvor langt ned i detaljen, man skal gå. Men at der er behov for en strammere styring af kommunerne på visse områder, er helt klart. Her kan vi følge en del af Enhedslistens tankegang på skoleområdet.

Det største problem i folkeskolen er nok de nedslidte skoler. Her bør Folketinget tildele ekstra ressourcer til folkeskolen. Derfor er vi også tilfredse med regeringens udspil til en kvalitetsreform, hvor man netop lægger op til en pulje, hvorfra der skal komme penge til renovering og nybyggeri. I den henseende vil Dansk Folkeparti gerne foreslå, at når staten sælger ud af sine aktiver – det kunne f.eks. være DONG – skal en del